

**CSEH TAMÁS „FÜST A SZEMÉBEN”
(1943 - 2009.)**

(fotó: MTI Nemzeti Fotótár)

Bakonybél lakossága nem elsősorban a Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zeneszerzőt, dalénekest tiszteli Cseh Tamásban, hanem a Bakonyi indiánjáték megteremtőjét és vezetőjét, öt évtizeden át tartó elkötelezett hűségét és barátságát.

Az 1961-ben indult játék helyszíne véletlenül lett a Bakonybél-t övező erdő, de az első találkozás meghatározó élménnyé vált. **„Bakonybél volt**

számunkra a csoda, mint egy mesebeli elzárt vidék, Patakok, források, sziklák, rókalyukak, mindenhol erdő. ”

Az indiánok és a falu kapcsolata a kölcsönös tiszteleten és elfogadáson alapult. ***„A helybeliek szeretete nélkül nem maradhatott volna meg itt, mert a falu és az indián egymásra van utalva. A falu lakói idővel tisztelni kezdték életmódunk szikárságát, egyszerűségét, kitartásunkat, furcsaságainkkal együtt. A szikár erdei emberek tartása van a bakonybéliekben, humoruk szögesebb, hegyesebb, de lehet hinni a szavukban. Ezek az emberek szívesen látott vendégei a táboroknak, ahová más ’fehérember’ nem teheti be a lábát.”***

Idővel több bakonybéli fiatal is csatlakozott a játékhoz, és az indiánok közül is többen váltak bakonybélivé. A játék a falu életének részévé vált. Cseh Tamás díszpolgárrá avatásakor nyilatkozta: ***„Bakonybéllel szép barátság szövődött a lelkemben, és hozzá én is húséges voltam.”***

Emlékét a falu az évenkénti Énekmondók emlékezete rendezvénnyel és a tájházban látható Bakonyi indiánjáték kiállítással őrzi. ***„Én már be vagyok ide fészkelve. Itthon vagyok itt – ilyen egyszerű.”***

Bakonybél Önkormányzata 2009. április 18-án ünnepélyes keretek közt adta át Cseh Tamásnak a díszpolgári oklevelet.

